

Kulturutflykten

den 20 maj - med cykel och matsäck - skulle ta oss runt i omgivningarna kring **Lindholmens gård** för att titta på gamla torp. Vi skulle också få veta lite mer om det planerade naturreservatet runt Lindholmens gård.

Hela lördagsmorgonen strilade regnet i strida strömmar och det var lätt att inse att det inte skulle bli någon rusning till samlingen kl. 11.00 vid **Bygdegården**. Men vädret till trots så blev vi ändå ett tiotal entusiaster.

Vi cyklade från Bygdegården, via Mörby, med ett första stopp vid **Kohagen**. Vi fick höra att Ernst Birger Beckman flyttade in i Kohagen från Danderyd i november 1925 med hustrun Marta Rosina. Då var Kohagen en stuga på ett rum och kök.

Efter Kohagen tog vi stigen bakom huset upp genom skogen fram till **Grindstugan**, som blev nästa stopp. Grindstugan var på 1930-talet ett rött hus med vita knutar som låg fint inbäddad i den vackra trädgården. På 1970-talet brann Grindstugan ner och ersattes av en sportstuga.

Nästa torp blev **Snickartorp**, som vi betraktade på avstånd från Grindstugan. Regnet hade vid det laget gjort oss både våta och kalla och torpet såg man ändå ganska väl från lite håll. Snickartorp är mer en liten gård som ligger vackert beläget på en kulle. Torpet har en spännande historia. Innan elektriciteten kom till torpet på 1940-talet, så handmjölkades korna. Mjölken skulle dagligen skickas med ett bestämt tåg från Lindholmens station till Stockholm.

Vintertid snöade vägarna igen och man plogade med häst den halva milen till Lindholmen. En intressant uppgift är att författaren Eyvind Johnsson haft en skrivariya på torpet. Man kan förmoda att hans författarkollegor gästade stället – kanske Fridegård, Lo-Johansson, Erik Asklund, möjligen Harry Martinsson. En annan bemärkt man som bott på torpet var Anton Nilsson, som år 1908 utfört ett attentat mot ett brittiskt fartyg i Malmö hamn.

Vi fick också höra om det planerade naturreservatet runt Lindholmens gård. Det är Länsstyrelsen i Stockholms län som föreslår att ett naturreservat bildas. Länsstyrelsen säger bl.a. att i likhet med omgivningarna runt slott och herresäten finns det vackra hagmarker med ädla lövträd som har höga natur- och kulturvärden. Vissa partier är mer slutna och har karaktären av ädellövskogslund. Flera nyckelbiotoper finns i området. Markerna runt Lindholmen hyser en artrik landfågelfauna. Besökare kan uppleva det historiska landskapet.

Innan vi skulle avsluta utflykten på Wasakullen, passerade vi till fots det gamla vattentornet, som ligger högt i en hästhage vid Lindholmens gård.

Väl uppe bland fåren på Wasakullen hade duggregnet övergått till ett envist strilande. Även om vi alla var väl utrustade för regn, så kom erbjudandet från en av våra utflyktsdeltagare att inta vår matsäck på Lindholmens gård, som ett mycket välkommet erbjudande. Åke Söderholm, som deltagit i utflykten och bistått med mycket lokalkännedom under cykelturen, hälsade oss välkomna till Lindholmens gård. Där möttes vi av Viola Söderholm, som tillsammans med Åke berättade om Lindholmens gård intressanta historia. Vi fick också tillfälle att gå runt och se gårdens fina interiör, samtidigt som dess ägare livfullt informerade hembygdsföreningens kulturentusiaster om gårdens historia.

Foto: Peter von Schoultz

En bättre avslutning på en kulturutflykt i hembygdsföreningens regi kunde det knappast bli!! /SUSANNE LINDSTEDT